

benhavn endnu ikke har naaet dette Indvaanerantal, uagtet det var det, der blev angivet af det ærede Medlem igaar. Der er en anden Hovedstad, hvis Indvaanerantal er ligesaa stort som Kjøbenhavns, ja, hvis Indvaanerantal sandsynligvis snart vil være meget større. Den tænker man paa at befæste og er allerede i Gang med det; det er Rom. Tanken om at befæste Wien, har ingenlunde været fremmed for Østerrig; man søgte jo i den bøhmiske Krig, hvorledes det var en af Grundene, hvorfor man ikke kunde fortsætte Modstanden, at Wien ikke var befæstet, og det er sandsynligvis kun Østerrigs mindre gode finansielle Tilstand, der har bevirket, at det ikke er sket. Det ærede Medlem mente ogsaa, at der var stor Tvivl om, hvorvidt selve Paris's Befæstning kunde siges at være et rigtigt Foretagende. Jeg har ikke før hørt denne Tvivl fremfat. Det ærede Medlem har den vel, men jeg tror navnlig ikke, at man i Frankrig deler denne Tvivl. Det vilde dog, hvis man ved den sidste Krig skulde være kommen til den Anskuelse, at det havde været uheldigt at befæste Paris, være besynderligt, at man med saa store Offre strax efter Krigen gav sig til at udvide paa en tidsvarende Maade disse Befæstninger. Det, man under Krigen havde søgt, var, at Paris's Fæstningsværker ikke vare tidsvarende længere. Derimod søgte man vistnok uagtet Fæstningen til Slutning faldt, at en saadan Fæstning var nødvendig for Frankrig. Og at den faldt, var der særlige Omstændigheder, som bevirkede. Man kan vel i Almindelighed ikke antage, at den franske Hær vil efterlade 3—400,000 Mand i Krigsfangenskab, før den fjendtlige Hær naaer Paris. Var blot den Hær, som blev sendt til Sedan, gaaet til Paris, var sandsynligvis Udfaldet af Beleiringen blevet helt anderledes. Jeg tror ikke, at man fra den sidste Krig der kan slutte Noget om, at Fæstninger ikke skulde være nødvendige. Der var een Ting, som det ærede Medlem vilde tilstaa Paris i Modsætning til Kjøbenhavn, og det var, at den skulde være et Bolværk for Frankrig, som skulde kunne forhindre Landets Oversvømmelse, medens han aldeles fratjendte Kjøbenhavn enhver Nytte i saa Henseende; men der tror jeg paa den anden Side, at han giver Paris for Meget. I Krigen 1870 var jo Landet oversvømmet betydeligt forbi Paris, saa paa den Tid var Paris ikke mere Bolværk, end Kjøbenhavn kunde være det. Det ærede Medlem spurgte ogsaa om, hvorledes det vil stille sig med Genhyn til, at Kjøbenhavn kan sikke det øvrige Land, og dertil siger jeg: Kjøbenhavn kan i mange Tilfælde sikke Landet, sikke Danmark. Naar det har en ordentlig Befæstning, saaledes at der skal betydelig Forberedelse til at angribe Landet, er det sandsynligt i mange Tilfælde, at Angrebet rent udebliver. Altsaa, paa den Maade kan Kjøbenhavn afværge Angrebet paa den øvrige Del af Landet. Det ærede Medlem henholdt sig imidlertid til en

Forfatter, der har skrevet Meget om Forsvarsvæsenet i den senere Tid, og fandt, at han havde paavist klart og tydeligt, at hvis en overlegen Magt vilde, kunde den befæste Fyn og Sjælland og lade Sjælland ligge og derved tvinge os. Der kan jo formodentlig kun være Tale om een Magt, men man maatte dog allerede sige, at naar Kjøbenhavn kunde, fri os for Angreb fra alle andre Magter, var der overordentlig Meget vundet derved. Det ærede Medlem sagde om den Magt, hvortil han sigtede, at det var den, som der mest har været talt om at værges sig imod. Ja, det er ikke saa urimeligt, efter at man har haft Krig med en Magt, og navnlig naar man har staaet paa halvt krigerisk Fod med den lige fra 1848 til 1864, at man da i længere Tid derefter har tænkt henvendt i Besynderlighed paa denne Magt. Men det tror jeg er nødvendigt, at vi komme bort fra, og jeg tror ogsaa, at vi ere komne bort derfra. I detmindste har man ved de Overveielser, som ere foretagne i Ministeriet og i Regjeringen, ikke haft nogen særlig Magt for Øie ved Indretningen af Forsvarsvæsenet. Det er naturligt, at man har tænkt paa alle de Tilfælde, der kunne indtræffe; at man særlig skulde have tænkt paa nogen Magt fremfor en anden, er ikke Tilfældet. Altsaa, jeg siger, at, om saa Kjøbenhavn kun saa godt som ubetinget kan beskytte det hele Land imod alle Magter undtagen een, er der derved vundet ganske overordentlig Meget. Men selvfølgelig, en Magt, som kan angribe os over Landgrænsen, vil i det Tilfælde, at vi ulykkeligvis skulde komme i Krig med den, naar den vil anvende en tilstrækkelig Styrke dertil, kunne befæste Sjælland og Fyn. Det vil den kunne gjøre omtrent lige godt, hvad enten vi befæste Kjøbenhavn eller ikke, hvad enten vi skulde trække nogle flere eller færre Tropper over fra denne Del af Landet. Det er jo ikke Regjeringens Mening, at Alt skulde blottes der, at Fjenden skulde rykke ind i disse Landsdele uden nogensomhelst Modstand, men om der er en Brigade mere eller mindre der, vil under saadanne Forhold ikke gjøre meget. Det ærede Medlem var igaar forunderlig inkonsekvent i saa Henseende, thi han mente, at det vilde være et stort Uheld, at den Del af Landet, der ligger Vest for Store Belt, væsentlig var blottet for Tropper, at altsaa Fjenden med meget liden Anstrængelse kunde tage den. Men et Dieblik derefter gjorde han opmærksom paa, hvilke uheldige Følger det kunde have for den Overvundne, naar Seirherren havde offret sit Blod paa en Erobring. Men naar det skulde være saa faaligt, at Seirherren offrede sit Blod paa at befæste Sjælland og Fyn, var det Bedste, vi kunde gjøre, at trække hver eneste Soldat over til Sjælland og sørge for, at der ikke blev skudt et eneste Skud. Det ærede Medlem mente at kunne tage Als som et Exempel paa, hvor overordentlig slemt det var at lade en Fjende kjøbe